

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 89.

Z KRAKOWA DNIA 7 LISTOPADA 1819. ROKU W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 30 Października.

Dnia 26 b. m. obchodzono w tej stolicy urocz. ście rocznicę Urodzin Najjaśniejszej Cesarzowej Maryi Federowny, ukochanej Matki. Najmiłościwiej nam Panującego Monarchy, przez solenne nabożeństwo odprawiane w Kościele Metropolitanim w przytomności Władz krajowych, iako też w Kaplicy Greckiej w zamku Królewskim, i przez powiększoną iaktadane Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiemu Xiążęciu Konstantemu. Wieczorem był świetny bał u JO. Xiążęcia Namiestnika Królewskiego, zaszczycony obecnością Jego Cesarzewicowskiej Błosci; oświecono oraz gmachy publiczne i całe miasto.

Dnia 28 b. m. wyiechali z tej stolicy JO. Xiąże Namiestnik Królewski, na dni kilka w Kaliskie, a JW. Sobolewski, Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, na powrót do Petersburga.

Najjaśniejszy Cesarz JMć i Król, najłaskawiej oadebił raczył Orderami, iak następuję:

Stey Army 1szej Klasy, z brylantami.

Generala Dywizyi Koźnickiego, Do-

wódcę jazdy.

Stey Army 2giey Klasy, z brylantami.

Pułkowników: Jankowskiego, dowódcę pułku 1go strzelców konnych, i Bon Temps, z Korpusu Artylleryi i Inżynierów.

Stey Army 2giey Klasy.

Pułkownika Stryeńskiego, Szefa Sztabu dywizyi strzelców konnych; Podpułkowników: Szembeka dowódcę pułku 1go strzelców pieszych, Rohlanda dowódcę pułku 7go, Słupeckiego dowódcę pułku 2go, Andrychewicza dowódcę pułku 6go, Górskiego dowódcę pułku 5go piechoty liniowej, i Bogusławskiego, z pułku 4go piechoty liniowej.

Sgo Włodzimierza 2giey Klasy.

Generala dywizyi Hauke, Kwatermistrza Generalnego.

Sgo Włodzimierza 3giey Klasy.

Generala Brygady Krukowieckiego i Pułkownika Trębickiego.

Sgo Włodzimierza 4tey Klasy.

Podpułkowników: Kamińskiego, z pułku 1go Ułanów; Mrozinskie o. Szefa Sztabu dywizyi 1szej piechoty; Skarżyńskiego Kazimierza, dowódcę pułku 2go strzelców konnych; Jagmin, z pułku strzel-

ów konnych gwardyi; i Bielińskiego z pułku grenadierów Swardyi; Majorów: Bukowskiego, z pułku 1go strzelców konnych; Reszkę i Czaykowskiego, z pułku 4go piechoty liniowej; Lewińskiego, z Sztabu Głównego, i Majkowskiego, tymczasowego dowódcę batalionu saperów.

Sgo Stanisława 1szej klasy.

Jenerałów Brygady: Weissenhoffa, Klickego i Kurnatowskiego.

Sgo Stanisława 2szej klasy.

Jenerałów Brygady: Zółtowskiego i Zymirskiego.

Sgo Stanisława 3ciej klasy.

Jenerałów Brygady: Przebendowskiego, Redla, Antoniego Potockiego, Gielguda i Suchorzewskiego; Pułkowników: Tomickiego dowódcę pułku 1go Ułanów, Kosseckiego dowódcę pułku 4go strzelców konnych, Dwernickiego dowódcę pułku 2go Ułanów i Belestę dowódcę pułku 1go piechoty liniowej.

Z Lublina d. 24 Października.

Na dniu 17 m. b. odbyło Towarzystwo Przyjaciół Nauk Województwa Lubelskiego publiczne posiedzenie, na którem Prezes JW. Owidzki Czt. Tow. Nauk: Krak: w stósownem zagaieniu wystawił obraz dotychczasowych prac Towarzystwa. — W dalszym ciągu odczytana została Oda: Michał Aniol (Michel Ange) czyli wskrzeszenie sztuk, przełożona z Francuzkiego P. Chenodelle przez X. Wedykowskiego. — Ignacy Baranowski Sędzia T. C. czytał wyiątki swojego tłumaczenia z dzieła Raynolda Heidensteina Sekretarza Stefana Batorego, tyczące się wojen, przez tegoż Króla prowadzonych. — Nahajewicz Prof: S. W. L. czytał wiersz swój: O upadku pierwszych ro-

z dżiców. — Zakończył posiedzenie Woelke Prof: S. W. L. czytaniem rozprawy o Saltacyi, czyli różnych rodzajach tańcu u Greków i Rzymian, ile te stanowią część istotną wychowania.

Towarzystwo chęć ię możliwości coraz bardziej odpowiadać zamierzonemu głównemu swojemu celowi, w ułatwieniu rozkrzewienia Szkołek Elementarnych, przeznaczyło tymczasowo, dwieście złotych na zakupienie książek elementarnych, które po szkołach szczególnie wiejskich bezpłatnie rozosię.

Z Paryża d. 21 Października.

Wczoraj przydował Król na radzie Ministrów. — Dzisiejszy dziennik le Censeur zawiera doniesienie, że Minister wojny złożył swoy urząd.

Hr. Talleyrand, poseł nasz w Szwajcaryi, odebrał zlecenie żądania od kantonów dostawienia rekrutów dla uzupełnienia Królewskiej gwardyi Szwajcarskiej.

W Paryżu wyszychowany niedawo został obraz Perla, wystawiający S. Rodzię. Z tego powodu przywodzą, iż oryginał tego obrazu od pierwszego ięgo posiadacza Karola Xcia Mantui przeszedł na przod do Karola 1go Króla Angielskiego, potem do Karola IV. Króla Hiszpańskiego, a nakoniec do Bonapartego, a zatem w maiey iak 200 lat był własnością 3 złożonych Monarchów.

Wyszedł iuż tu pierwszy Numer dziennika Protestaackiego. Zamiaрем wydawców ięgo jest wylaśnienie nauki kościoła Ewanielickiego i zbijanie przeciw niemu zarzutów.

D. 16 b. m. odprawione zostały w kaplicy Tuilleries exekwicie za ś. p. Królową Maryią Antoninę, na których znaj-

dował się Król i wszyscy Ministrowie, a w kościele S. Dyionizego w obecności rodziny Królewskiej. Po wszystkich kościołach Katolickich, Ewangelickich i Synagogach żydowskich odbyła się dnia tego podobna służba Boża, a w wieczor wszystkie teatry były zamknięte.

Jutro zawdziecie Dwór żałobę na dwa miesiące po zmarłym Królu Sardyńskim Karolu Emanuelu IV. bracie teraz panującego Króla Sardyńskiego Wiktora Emanuela.

Jedno z pism tutejszych zapowiada, iż u Xiggarza Delaunay wyjdzie wkrótce z druku tłumaczenie Francuzkie dzieła Profesora Góres: " Niemcy i Rewolucya.,,

Pisma tutejsze przypominają słowa Franklina, które niegdy wyrzekłgdy przed parlamentem Angielskim stanął: " Bądźmy wszyscy wolni, ale my będziemy bez was i pomimo waszey woli.,,

Węźna Walii odbywa inkognito podróż swoją przez Francją do Anglii.

W dzienniku Minerwa czytamy co następuje: " W dniu, w którym Jenerał Mouton (Skop) Duvernet w Lyonie rozstrzelany został, zgromadziła się znaczna liczba ultraroyalistów na bankiet, na którym nie jedzono, jak tylko muszki owcze.

W Metz 62 letnia kobieta po 27 letnim zamęciu urodziła pierwsze dziecko.

Do Kale przybyło z Anglii kilkunastu znakomitych Anglików, a między innymi Lordowie Rindham i Trintemen, PP. Bulkeley, Tomliw i Neale, członki parlamentu.

Na Archipelagu i śródziemnym morzu znajdują się różnych narodów rozbojaci.

cy morscy. Natrafiono tam niedawno takowy okręt, którego osada składała się z Anglików. }

Frzybyły na powrot z Wiednia Marszałek X2e Raguzy zaczął d. 15 b. m. służbę przy Królu jako jenerał major gwardyi. Mowią, iż uzyskał w Wiedniu zupełne wynagrodzenie za nadane mu przez Napoleona w Illiryi Austriackiej uposażenie. Rada stanu odmówiła mu zupełnie wynagrodzenia; lecz Monarcha odmienił tej wyrok. Uposażenie wynosiło 70,000 Fr. rocznego dochodu; i lubo dobra, które ten Marszałek posiadał, zwroczone klasztorom zostały, zapewniono mu jednak w skarbie publicznym 1,400,000 Fr. kapitału z prowizją po 5 od 100.

Spadnienie rządowych naszych papierów na końcu Września sprawiło tu nadzwyczajne wrażenie. Zadziwiło one tem bardziej, że wiadano, iż wielu Anglików umieszczało swoje kapitały we Francyi, a większa jeszcze liczba zamyslała je umieścić, która to okoliczność podnieść była powinna nasze papiery; lecz przeciwnie się stało, a to z przyczyny następującej: Zagraniczni, a esubliwie Angielscy bankierowie, którzy przyjeźli na siebie spłacenie zagranicznym Mocarstwom naszych długów, posiadali mnostwo naszych papierów, które chcieli dobrze sprzedać, i zrządziwszy w r. 1818 sztuczne ich podniesienie, puszcili teraz znaczną ich liczbę na sprzedaż, co gdy spostrzeżono, wstrzymał się każdy z ich zakupowaniem i dla tego spadły.

Królowa Hiszpańska odpowiadała na mowy, które władze miały do niej w Jrun, Witoria, i t. d. w Kastylijskim K-

zyku. D. 10 stanąć miała w Tolosa. W Wittoria dano dla niej pierwsze widowisko walki byków. Monarchini przypatrzyła się ulubioncy tej Hiszpanów zabawie z ganku ratusznego.

Pułkownik wiozący pisma do Rządu Hiszpańskiego od Jenerała Morillo z południowey Ameryki, wysiadł na ląd do Nantu.

Zewyprawa Kadyxka odłożona jest może na długi czas, nie podlega żadney wątpliwości. W Madrycie podzielone były zdania co z przeznaczonemi do niej wojskami zrobić: czy is w głąb kraju odesłać lub w obozach na wolnem powietrzu aż do ustania choroby zostawić, i ostatecznie zdanie przeważyło.— Prawie wszędzie w Hiszpanii perty są zamknięte z obawy Kadyxkiej choroby, której nawet w samem Madrycie bardzo się obawiają.

Z Londynu d. 19 Października

Z wszystkiemi zgromadzeniami, do których dały powód zdarzenia w Manszestrze, równać się wcale nie może odprawione d. 14 b. m. w Jorku: składało się bowiem z części szlachty, duchownych i właścicieli ziemskich. Kilkanaście tysięcy reformatorów zebrało się na niepucczęści z odległych okolic, jako to Halifax, Dinsburg, Leeds i t. d. o 10 mil Niemieckich. Przybyli w porządku wo-

skowym, z 15 chorągwiemi przez dobrze ubranych ludzi niesionych, i muzyką, która grała pieśni: „God save the King,” i „Rule Britania.” Naywiększa spokojność i porządek panowały w zgromadzeniu z 20,000 głów złożonem, które otcoczyły zajęta przez najstarszego Angielskiego Xcia mównicę. Z pomiędzy szlachty oprócz Xcia Norfolk (*) znawdowali się Hr. Egremont, Lord Dundas, Lord Milton, Hr. Fitzwilliam, PP. Took, Fawkes, Colly, Petre, Worthley, Ramsden, Wilson, Laxson, Wharton i wielu członków strony opozycyney (którym od niezakiego czasu nadano nazwisko Whigow.) Xze Norfolk wystąpił jako mowca, i opisał zdarzenia w Manszestrze jako naywiększe przestępstwo konstytucyi, którego w dziejach Angielskich od wypędzenia Stuartów niema przykładu. Rzeczony Xze odczytał potem 7 popieranych przez Lorda Dundas w tym względzie uchwał, które mają byćd Xciu Rejentowi przełożone, jako też prosbę o iak nayprędzsz zwotanie parlamentu, któryby zatrudnił się dokładnem rzeczonych zdarzeń rozważeniem. Jeden tylko P. Worthley sprzeciwiał się ostatniey uchwale, sądząc, iż parlament nie powinien się do zdarzeń Manszesterskich mieszać, ponieważ trudną się do hodzeniem ich sądy. Lecz został przekreskowany i wszystkie uchwały

(*) Rodzina Xiążąt Norfolk jest naydawniejszą i nayznakomitszą w Anglii. Pierwszy Anglik, który otrzymał tytuł Xcia Norfolk, był Tomasz Mowbray, prawnuk Edwarda Igo (w latach 1274 i 1307) i synem Małgorzaty, córki Tom-sza Brotherton młodszego syna Króla Edwards 4go. Z rodziną Mowbray zaginął ten tytuł. W r. 1475 dany był przez Edwarda 4go Xciu Rychardowi Jorku, a gdy i ten bezdzietnie umarł, dał go tenże Król czyli jego następeca Rychard 3ci Lordowi Howard, który także z powyższej Małgorzaty pochodził. Rodzina Howarda, grała iak wiadomo w dziejach Angielskich oh znakomitą rolę, i nawet Katarzyna Howard była piątą małżonką Henryka 8go, która na rusztowaniu zginęła

przyjęte zostały. — Jony z mówców P. Walther Hawkes wyrzcił: „Nie powi-
dzą równie jak wy wszyscy niewoli, ale
ciemny należy sam być wiernym kon-
stytucyi i Królowi.” — Przez cały czas
zgromadzenia sprowadzone przez prze-
zorność wojska stały spokojnie w swo-
ich stanowiskach.

Pisma Ministrówskie pocztują partyi
Whigów za to, iż łączy się z partyją
reformatorów, i twierdzą, iż jeżeli ostat-
nia przeważy, tedy pierwsza nayıpierwey
padnie tey ofiarą. Opozycyjne zaś cie-
szą się z tego połączenia i utrzymują,
iż przez ten krok zapadł reformatorów bę-
dąc złagodzony i rzecz z umiarkowaniem
na drodze konstytucyjney zostanie do ce-
lu doprowadzona.

Xiężna Wallii jest znowu celem ró-
żnych domysłów pism tutejszych, dla
których dala powód podróż P. Caninga
do Włoch. Mówią, iż on miał zlece-
nie uczynienia tey Xiężnie niektórych
przełożeń z strony gabinetu, i że gabinet
polegał bardzo na skutku tego przedsta-
wienia, gdy tymczasem Xiężna wcale na
nie nie uważała. Okoliczność jednak, że
P. Canning polechał dla chorowitego sy-
na swatego do Włoch, podaje te do-
mysły w wątpliwość. P. Canning miał
d. 21 Września rozmawiać z Xiężną w
Medyolanie, poczem ta, iak zapewniają,
przedsięwzięła podróż przez Szwajcaryją
i Francyją pod nazwiskiem Hrabiny Oldi
do Anglii.

W Kumberland i Newcastle odby-
ły się także zgromadzenia ludu. W ostat-
nim miejscu składać się miało przeszło
2, 100, 000 ludzi. — W Manszestrze pro-
szono zwierzchności o pozwolenie znowu
zgromadzenia ludu na 2 Listopada; lecz

nie dozwolono.

Pułkownik Fitz Klarence, syn Xcia
Klarenceyi, ożenił się wczoraj z drugą
córką Xcia Egremont, Panną Wyndham,
i odjechał zaraz do Brightho dla udania
się do Dieppy. Rzeczony Pułkownik stu-
żył dawniey w schodnich Indiach i wy-
dał szacowny opis wielu wschodnich o-
kolic.

Na miejscu zmarłego Xcia Riche-
mond mianowany jest Xże Wellington gu-
bernatorem Plymouth.

W tych dniach przywiózł furman z
Chatam do Londynu dwie wielkie paki bez
żadnego napisu, które leżeć u niego mia-
ły aż do odebrania. Gdy zaczęto mieć
o nich podeyrzenie, otworzono je zatem
urzędownie, i znalaziono w każdej z nich
zwłoki człowieka; w jednej wyschley
kobiety, w drugiej otyłego mężczyzny;
oboje jednak zdawało się, iż zeszliz tego
świata naturalną śmiercią.

Na ostatniem zgromadzeniu w Riche-
mond gdy pewien młodzieniec wniósł u-
chwalenie adresu do Hunta, uczynił dru-
gi uwagę, że Hunt był dawniey piwowa-
rem, a że nie umiał piwa robić, upadł.
Rzemiosło polepszenia stanu kraju i kon-
stytucyi, którego się nie uczył, nie lepszy
mu się zapewne uda, i nie można się spo-
dziewać, ażeby lepszy dla ludu zawarzył,
iak dla siebie samego.

Ostatnie doniesienia z wyspy S. He-
lenty potwierdzają, że Napoleon pisze pa-
miętniki, twzące się polityki, admini-
stracyi i wojskowości. Mówią, iż wyia-
wia w nich taktkę, której był winien
swoje zwycięstwa, iako też powody do
swoich czynów. W wieczor poprawis co
zrana dyktował. Pokazuje się teraz bar-
dzo pobłażającym i stał się weselszym.

Zdać się, iż oswoia się z swoim losem i oddać się umysłowej pracy.

W wschodnich Indiach twierdza As-
evoreshir poddała się Anglikom.

Wczoraj nadeszły tu doniesienia z po-
łudniowej Ameryki, podług których Je-
nerał powstańców Bolivar opanował wię-
kszą część Nowey Grenady. Woyskowi
Angielscy wielką okazali odwagę i za to
przez Bolivara gwiazdowemi znakami
przyozdobionemi zostali. Powstańcy za-
bierali się do uderzenia na Kartagenę,
gdzie dowodzi Jenerał Hiszpański de la
Torres.

Do Rio Janeiro przybył Marszałek
Bonapartego z wyspy S. Heleny, dla za-
kupienia rozmaitych potrzeb.

Na wyspie S. Trojcy życie mnóstwo
wolnych Murzynów, których tam Lord
Cochrane z stałego ładu Ameryki wczasie
ostatniej wojny wywoził. Utrzymywali
oni się jak inni z wyrobku, ale brakowa-
ło im kobiet, bo przybyszowie sami byli
mężczyźni. Szczęśliwy traf zaradził ich
potrzebie; w roku przeszłym zdobyty i
do wyspy S. Trojcy przyprowadzony zo-
stał okręt z niewolnikami, na którym sa-
me znajdowały się kobiety od 16 do 20
lat. Każda z nich otrzymała kawał grun-
tu, pod warunkiem aby męża poięła. Nie
trzeba ich było długo do tego namawiać;
we 24 godzin wszystkie miały mężów.
Jeden Murzyn wołał mnie ta mała, dru-
gi mnie wysoka, i t. d. Duchowny chciał
wszystkie małżeństwa razem zasłubić, ale
Gubernator nakazał aby każde z osobna,
co 4 godziny potrzebowało czasu. Nie
jeden Murzyn otrzymał tym sposobem
inną żonę jak sobie życzył, ale na koniec
wszyscy byli kontenci i żaden nie życzył
już sobie odmiany.

ROZMAITOSCI.

Cokolwiek o narodowości.

Wyciątek z listów Indyjskich umieszczony
w Wiadomościach Brukow: Wileńskich.

— z Perdudo, d. 30 Mca Ramazan 1232. —

Nie umiem ci wyrazić, ani pojąć
mogę do jakiego kraju przybyłem. Co
krok, to coś dziwnego, czego ani za Gan-
gesem, ani nad Gangessem nie słyszałem.
Przed tygodniem opuściłem Pimpedo,
a onegdaj przybyłem do miasta Perdudo,
gdzie każdy się musiema bydź uczonym.
Wnet po moim tu przybyciu, wielki
uczony przyszedł mię odwiedzić, i wzię-
wszy mię poufale za rękę, rzekł w swo-
im języku: "Jak się masz przyjacielu!
cieszę się mocno, że tu ziomek mego
oglądam. „Zdumiony poufałym tego
Perdudana tonem, odwróciłem się do me-
go tłumacza, pytając o znaczenie słów
tego powitania. Skorom się dowiedział
treści tego mowy, uczulem radość, że
w tak odległym kraju znalazł mego ro-
daka, i rzekłem do niego: "Czy W Pan
Dobradziey mówisz po Samskrycku? „
Nie rozumiał mię mój kochany ziomek,
i pytał tłumacza; a gdy mu ten słowa
moje wyłożył, z powagą odpowiedział:
"Nie umiem ani słowa po Samskrycku,
alem wyborną książkę o tym języku napi-
sał, gdzie się z całą mą biegłością w tym
przedmiocie wylałem. „ — Odebrawszy
taką odpowiedź, wynurzyłem moje zadzi-
wienie, i dodałem, że nie poymię wca-
le, jakieby związki pobratymstwa zacho-
dzić między nami mogły. "Jak to?
przerwał z żywością uczony; to W Pan
nie wiesz, że nasz naród pochodzi z In-
dyi? — Zapewne, że tego nie wiem, i
żadną miarą wiary dać temu nie mogę,
bo najmniejszego między nami ani z
charakteru, ani z obyczajów, ani z rysów
twarzy, ani z języka nieupatruję po-

g-bie'stwa. — ' Ani z języka? zawołał uczoney; a przecież mnie samemu znaiome są ctery wyrazy Samskryckie, zupełnie do naszych podobne. Co się ty-cze pochodzenia naszego z Indyi, to jest rzeczą nam uczoneym, sam nie wiem zkąd, wiadomą, że przodkowie nasi rozgniewa ni za to, iż wielkie cło w Indyach na miód nałożono, ogromnym ztamtąd wy szedł taborem, a idąc to powoli, to sko-ro-chodem, przybyli do nas. Ale ia o tem obszeraię w moiey książce pisałem. Poczekay tu WPan chwilkę, pobiegnę wnet po moie dzieło, w tenczas rozumo-wać będziemy... To mówiąc, wy szedł śpiesznie; ia widząc, że nie ma tu czego popasać, poszedłem natychmiast dla obeyrzenia miasta.

Wczoray zabrałem znaiomosć z iednym poczciwym tuteyszego miasta mieszkańcem, ciłowikiem starożytney cnoty i obyczajów, który nic nigdy o staroży-tnościach krajowych nie pisał. Ten uka-zał mi niestychane tuteysze osobliwosci; a gdyśmy wyszli dla oglądania okolic, uyrzeliśmy w znaczney odległości gmach wspaniały. Ciekawością dzieci, postano-wiliśmy zbliśka rozpoznać tę okazałą bu-dowę. Droga była krzywa, wązka i bło-tnista; towarzysz mój niemałe okazywał zdumienie, że do tak pyszego gmachu, tak nędzna prowadzi drożyna, przy któ-rey tylko uyrzeliśmy karczmę prawie bez dachu, w której żyd, tytułem naro-dowego szynkarza ozdobiony, droge chło-pom napoje przedawał. W krótcemy na potkali człowieka, który niost kilka nę-dznych elegiy na śmierć bohatera narodu. Poznaliśmy, że to był poeta, a towa-rzysz mój spytał go, dokąd tą niegodzi-

wą dróżką wydziemv? Z obruszeniem odpowiedział poeta: " Cóż to za zu-chwalec co gardzi tak piękną narodowo-ścią? Wiedz WPan, że ta nędzna dróż-ka jest narodową i prowadzi do świąty-ni narodowości, gdzie złożyć myślę, te oto wiersze moie, które są także naroda-we. Po tych słowach poety pożegnaliś-my go, a tym większą zapaleniu cieka-wością, pobieглиśmy co prędzey poznać to rzadkie nowe y mitologii bóstwo.

(Tu następuje opis świątyni naro-dowości, rozwowy, iaką miał podróżny i towarzysz iego, z JWielmożnym odz-wietnym tey świątyni, o mniemanych za-letach narodowości, przyięcia obudwóch do tajemnic świątyni pod warunkiem wy-koonania przysięgi, której gdy im prze-czytano rotę i gdy wnicy następujące za-zawarte były warunki: — Ja NN. obie-cuję i przysięgam, iż stale, czule, serdecznie i sentymentalnie, kochać będę na-rodowość i bronić iey iak nayusilniey, a mianowicie: 1) szczerze i naymocniey wierzyć, iż każdy urodzony (*) iziomek umie wszystko doskonale i zdolny jest do piastowania wszelkich urzędów; a oraz nigdy się nie zapytam co umie i gdzie się uczył, a nawet drugim tak niedo-rzecznych pytań czynić nie dopuszczę. 2) Będę wszelkimi sposobami powstawał przeciw wolności nieurodzonych. 3) Wszystkie zagraniczne hotele oapełnię sła-wą mego narodu przez wspaniałe i zbyt-kowe wydatki. 4) Będę próżnował, brzydził się wszelką profesyją i pogar-dzał ludźmi, co tak nikczemnym żyją sposobem. 5) Nie będę płacił długów. 6) Będę chwalił i uwielbiał wszystkie na-rodowe przesady. 7) Raz przynaymniej

(*) Trzeba wiedzieć, że w tym kraju szlachta tylko jest urodzona. (Przypisek Wilcń., Bruk: Wiadomości.)

upię się co tydzień. 8) Nazwę [się] na-
koniec Hrabią, a za resztę małatku kupię
krzyżyk Maltański. Punctum! — Towa-
rzysz naszego pobróźnego przejęty gnie-
wem zawołał:

„Mości Panowie! wyznawać podobne przesady i wielbić takie śmieszności, jestże to kochać swój naród? Przez narodowość, rozumiem to piątno w człowieku, po którym poznaemy, iż on do tego a nie do innego należy narodu. Niech nas cudzoziemcy poznają po wstrzemięźliwości, wspaniałości, męztwie, czynności i dobrej wierze: bo te cnoty zalecały naszych przodków u wszystkich narodów. Prawdziwa narodowość natem u mnie zależy, żeby się ćwiczyć w nieobłudnych cnotach narodowych, dobremi czynami przykładać się do szczęścia i sławy narodu, a cywilizacyja wymaga, żeby się otrząsnąć z przesądów, i dawne śmieszności krajowe dobremi przymiotami zastąpić, korzystając z przykładu obcych ludów i powszechnego wieków i narodów doświadczenia. Lecz wady i przesady narodów podciągać pod święte imię narodowości, i nadawać im powagę, jest szalbierstwem skażonym występkiem i ciemnotą umysłów; z małych zaś rzeczy domagać się sławy narodowej, wieńczyć błachę wynalazki lub merne talenta, i imieniem narodowości chcieć im nadać znaczenie, jest obelgą dla narodu, dowodem nieoświecenia i nikczemney przysady bardziej jeszcze, kiedy się kilka osób stawi w imieniu narodu, i ogólne imię rodaków sobie wyłącznie przywłaszcza lub sąd swój całemu narzuca narodowi. Piękną jest cywilizacyi własnością, iż wszystkie pożyteczne rzeczy natychmiast

przeymie, rozkrzewia narodowe enoty, i dobre przymioty obcych ludów, dla szczęścia swego narodu, na rodzinną przenosi ziemię. Pod tym względem wszystkie ludy zbliżają się do siebie, i stają się jedną oświeconą społecznością, której nadał prawa doskonalszy się coraz rozum człowieka. Unikać przesądów i śmieszności narodowych, któreby plamić mogły sławę mego kraju; stawać się godnym oświeconego towarzystwa obywatelom; cenić to tylko co przynosi zaszczyt mojemu narodowi i starać się to pomnażać przez światłą o spólne dobro gorliwość; to mi jest prawdziwa miłość narodowości. Cwiczymy się w cnotach naszych ojców, a doświadczyć będziemy dobrych przymiotów. Odrzucimy ich wady, bo o to wola wyższy dziś stopień światła, a nie szukamy w tym sławy narodowej, co jest miernem i białem, bo to czyni krzywdę wielkim dziełom naszych rodaków, i na pośmiewisko nas wystawia. &c. &c. &c. „

Litteratura w Niemczech.

Katalog Książek tego rocznego Lipskiego Jarmarku na S. Michał zawiera 1210 nowych artykułów jako to książek dotyczących się nauk w języku łacińskim Niemieckim i Greckim, 38 romansów, 30 sztuk teatralnych, 27 map i atlasów, 58 sztuk muzycznych i 77 pism w językach zagranicznych, jako to Francuzkiem, Włoskim, Polskim, Czeskim i Hiszpańskim. Saxonia zayma pierwsze miejsce co do płodności literackiej; 47 tey Xięgarń dostarczyło 458 nowych pism. Po niey następują zaraz Prussy, Austria i Bawaryja, a po tych dopiero inne Niemieckie kraje i Szwajcaryja

DODATEK DO N^{ro} 89 GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 7 LISTOPADA 1819 ROKU W NIEDZIELKĘ

Z Wiednia d. 27 Października.

Najistotniejszy Cesarz Jmć udzielił J. Królewicowskiemu Mei W. Xetu Badeńskiemu wielki Krzyż orderu S. Szczepana.

J. C. K. Mość gabinetowem pismem swoim z d. 2 b. m. rozporządzić raczył, iż podatki klasyczny z dotychczasowem dodatkiem po 50 procent w papierach, a osobisty podług ustanowienia patentem z d. 1 Czerwca 1816 po 30 kr. od głowy w muncie konwencyjnej w roku wojskowym 1820 opłacane być mają. — Wybierającym zwierzchnościom podatek osobisty wyznaczył J. C. K. Mość po jednym od 100 zysku od summ wybranych.

Z Salzburga d. 7 Października.

Dnia wczorayszego o godzinie 1 z południa czuć się dało w Mittersill mocne wstrząśnienie ziemi. W zamku tutejszym oprócz brzęku okien słyszeć się dał tak wielki huk, jak gdyby się z najwyższego piętra mur lub powała waliły. W miasteczku Mittersill, Bergern i Thurn słyszeć się dał podobny huk. Przestraszeni ludzie powybiegali z domów, a wędący na ulicach wzięli go za wystrzał z działa lub

moździerza. Szkoda jednak żadna nie nastąpiła.

Z Bruxellé d. 23 Października.

Zwłoki zmarłej w Hadze Xiężny Brunświckiej, siostry naszego Monarchy, pochowane być mają uroczystie d. 26 b. m. w grobie Królewskim w Delft. Matka Króla naszego choruje także.

Prezesem drugiey izby Stanów jeneralnych mianował Król z poddanych trzech kandydatów P. Brouwer. Na posiedzeniu d. 21 podane zostały z strony Króla Stanom dwa projekta do ustaw; pierwszy względem utrzymywania podrzutków, a drugi względem zniesienia wysokiego sądu spraw skarbowych i morskich. Na wczorayszem posiedzeniu podany tymże Stanom został projekt przedłużający czas dłużnikom skarbowym południowych Niderlandów do 3 miesięcy do podawania swoich pretensy.

Główny kommissarz wojskowy wydał popis względem zaprzęgu do milicyi narodowey.

W Ostendzie pracują z największym pośpiechem nad tamtejszemi wałowami

mi; basin tamtejszy ma jeszcze być przed zimą ukończony. Angielscy inżynierowie kierują temi robotami.

Wychodzący tu dziennik ogólny zawiera udzielony sobie obszerny artykuł z Berlina o demagogicznych spiskach, w którym wyraża: że jeszcze w r. 1812 studenci zawierali tego gatunku towarzystwa; liczba ich doszła do 14 i wszystkie z sobą korespondowały; każde miało swego naczelnika i kasę. Oprócz tego znajdowały się 4 główne towarzystwa, które kierowały powyższemi. Trzy z ostatnich znajdowały się przy uniwersytetach, a czwarte w stolicy pewnego Niemieckiego Xcia. Zamiarem ich było obalić dotychczasowe konstytucyje, zaprowadzić wolność i równość. Członki tych towarzystw nazywały się czarnemi, i składały się nie tylko z studentów, ale i ludzi wszelkiego stanu. Przewrżano przeszło 10,000 zabranych pism i listów, z których przekonano się o najebrzydliwszych zamachach, a mianowicie: "Rzecz byłaby dawno do skutku doprowadzona, gdybyśmy więcej tak dzielnych mężów posiadali jak Sand; rewolucya tak jest udom potrzebna, jak powietrze do oddychania; przy wybuchnieniu stanąć musi na czele N, trzymając na wzór drugiego Ziska w jednej ręce bibliję, a w drugiej miecz; powszechne tylko obalenie uratować nas może; obalmyż więc trony i na każdym drzewie w alejach zawieśmy sługę tyranii, i t. d."

Niektóre z gazet Niemieckich, wyraża dziennik tutejszy *le Vras Liberal*, albo już są żółtą gorączką zarażone, albo będą się obawiać. Robią bowiem testamenty i cenzurę stanowią uniwersal-

nem dziedziecem. Niektóre umierają nawet bez testamentu, przeoszczędzając samobójczą śmierć nad życie.

Z Kopenhagi d. 23 Października

Z Hamburga przybył tu Artysta Suhr i zamyśla optyczne swoje pancerama pokazywać.

Mieliśmy (ukontentowanie widzieć w tych dniach na tutejszem przedporciu Amerykańską parową fregatę Sawsona, która w 3 dniach odbyła z Petersburga do naszego miasta podróż. Ci, którzy mieli sposobność widzieć ten okręt, który nie tylko parą, ale i wiośtami jest popychany, nie mogą się nachwalić pięknego jego urządzenia. Więk za część sprzętu jego jest z drzewa Mahoniowego. W zabudowaniach tego zawaduje się 40 kółerek z łożkami, z których każda ma drzwi od 1 do 40 Nru. Zamiast lin ma żelazne łańcuchy. Ławki, na których podróżni siedzieć mogą, są z lanego żelaza i z elano pomalowane. Okręt może się we le podobiania tak parową machiną, iako też wiośtami poruszać, i ta zmiana nie zabiera jak 10 minut czasu. Tak zaśszybko pływa, że Angielski bryg pod Szkocyją rozumiejąc, że palący się okręt płynie, rozpuściwszy wszystkie żagle nie mógł go dogonić. Mówią, iż ta fregata jest za 60,000 piastrow do kupienia.

Xiężna Karolina Amelija pojechała 1 i b. m. z Mannheimu do Elfeld w Reingu, gdzie zjechać się ma d. 2 z powracającym z Strazburga małżonkiem swoim Xciem Chrystianem Dunskiem, skąd obolic przedsięwzają podróż do Wrocyzny.

Z Brandeburgis d. 23 Października

Ostatnie listy z Francyi donoszą, iż Professor Gōres przybył do Paryża, i że

tamtąd uda się do Anglii.

Słychać, iż Professor de Wette po wolany został do Strazburga.

Pani Catalani przy wyjeździe z Berlina przyjęła za córkę i z sobą zabrała dziesięć letnią sierotę, która ma bardzo głos piękny.

Z Hamburga d. 25 Października.

Z powodu smutnych doniesień z różnych krajów - o zaraźliwych chorobach, nakazał Senat nasz w Kuxhawaen najściślejszą kwarantannę dla wszystkich okrętów przychodzących z morza śródziemnego, całej Portugalii, Hiszpanii, zachodnich Indyi i wszystkich portów północnej Ameryki.

Z Włoch d. 18 Października.

W Rzymie Kardynał Sekretarza stanu Consalvi wyznaczył komisją do uporządkowania pretensyi poddanych Pańskich do Francyi.

Wielu wypędzonych z prowincyi Campagna i Maritima rozbójników snuje się teraz w okolicach Rzymu. Pokazały się także ich kupy na ziemi Neapolitańskiej w okolicach Valle di Roveto, i przy Rocavina popełnili gwałty na 4 dziewczynach d. 4 Września, które petraw grabiły, a piata, która uciekała i schwytać ich nie mogli, zastrzelili ci łotrzy.

Od Brzegów Menu d. 25 Października.

Gazeta Noremberska zawiera co następuje: Przyjemno zapewne będzie dla każdego Niemca powziąć wiadomość, iż rada stanu królestwa Bawarskiego w Minchen trudni się nieustannie oddzieleniem policyi od sądownictwa, przez co wielu nieprzyzwoitościom w samym zarodzie zapobieżonem zostanie. Cały naród oczekuje z niecierpliwością wypadku (nara-

żeń względem ważnego tego przedmiotu.

W wszystkich krajach związku Niemieckiego ogłaszane i zalecane do zachowania są uchwały seymu związku Niemieckiego, a mianowicie względem cenzury gazet i pism wszelkiego rodzaju.

Król Wirtembergski powracając z Warszawy przybył d. 24 b. m. do Frankfortu i zabawiwszy kilka godzin, udał się w dalszą drogę do państw swoich.

W Londynie wydrukowane zostały pamiętniki Sanda, których zapowiedziano jest tłumaczenie Francuzkie.

Rozporządzeniem Rządu Elektora Heskiego z d. 19 b. m. zabronione jest noszenie pugalów i sztyletów pod karą rocznego więzienia, a robienie ich i sprzedawanie pod karą 50 talarów.

Professor Görres, który uszedł przed uwięzieniem z Frankfortu, przejechał przez Strazburg, gdzie spodziewają się więcej uczonych Niemieckich.

Z Mogunów d. 17 Października.

Nad Renem zatrudnione są teraz bardzo prassy, których płody niejednemu zawracają głowę. Wszędzie bowiem trudnią się prąssowaniem wina, i w niektórych miejscach przeżyć ma w dobroci i ilości sławne kometowe wino r. 1811.

Z Sztokholmu d. 19 Października.

Onegdaj Król i Następca tronu opuścili zamek Rosersberg i udali się do Upsali, gdzie znaleźli miasto na swoje przybycie oświecone. Wczoraj w wieczor był bal u prowincjonalnego Kapitana Barona Fock. Uniwersytet chce także dać bal z powodu przybycia Monarchy.

W nocy na sobotę zdarzył się tu smutny wypadek. Kambrdyner i dwaj służą

cy, którzy czekali na powrot pana swojego z zagranicy, napalili mocno w piecu i tyle byli nie ostrożnemi, iż piec zatkali niż się węgle wypaliły. Zasnęli potem i nazajutrz rano znaleziono wszystkich trzech zaduszonych.

Jenerał Hr. Karol Löwenhielm i Sekretarz poselstwa Baron Albedyhl, powrocili tu z Peterzburga. Mowią, iż Hr. Gustaw Löwenhielm, poseł nasz w Paryżu, uda się w tymże zaszczycie do Peterzburga.

Baron Kostull, prowincjonalny kapitan północney Botnii, który przyjął Cesarza Rossyjskiego na granicy Szwedzkiej w Tornea, otrzymał od tego Monarchy brylantami wysadzana tabakierę.

Na żądanie naszego Posta w Londynie, Barona Suierneld, znany Möller za robienie stęplów do fatyzowania Norwęg-

kich bankowych biletów, został na roczne więzienie do domu poprawy skazany.

Z Szwajcaryi d. 20 Października.

Nuncyusz Papiezki w Lucernie, Arcybiskup Nisibi, odebrał d. 15 b. m. doniesienie z Rzymu, iż mianowany jest Nuncyuszem we Francyi, dokąd zaraz po odebraniu instrukcyy ma się udać. Przydany mu Auditor pozostanie jako Internuncyusz przy lidze Szwajcarskiej.

Zatwierdzone przez N. Króla Pruskiego pod d. 18 Października 1818 urządzenie zaciągu do woyska w Xięstwie Nefszatel i Valengin, zostało teraz drukiem ogłoszone, w którym zachowuje sobie Monarcha zmiany, takie doświadczenie i dobro kraju wskazać mogą. Każdy poddany imieszkawiec Xięstwa od roku 18 do 50 podlega służbie woyskowej. Całe Xięstwo podzielone jest na 6 woyskowych okręgów.

DONIESIENIA

Na mocy Delegacyi Wysokiego Trybunatu i Instancyi Wolnego Miasta Krakowa z Jego Okręgiem dnia 4 Października r. b. N. 2823 wydanej, we Wtorek to jest d. 9 m. i r. b. o godzinie 9 zrana w Krzeszowicach w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa w domu pod N. 25 rozpoczęło się sprzedaz publiczna ruchomości ś. p. Jana Schmahl, jako to: bryczek, sanek, stołów, stolików, kufrów, łózek, landszaftów, mapp i Książek różnych geometrycznych, a to za gotową natychmiast zapłatę; życzących sobie nabycia, dopiero wymienionych efektów, podpisany do mieysca i na termin wskazany zaprasza. — W Krakowie d. 5 Listopada 1819 roku.

Jan Krukowski. Kom. Sąd

W dniu 10 Listopada r. b. o godzinie 10 z rana w domu pod L. 530 przy Ulicy Floryańskiej, odbędzie się sprzedaz w drodze Ekzekucyi Sądowej ruchomości: jako to: Maciory dużej z prosiętami, i innych sprzętów. Chcący licytować raczą w czasie i mieyscu oznaczonym zgłosić się z gotowemi pieniędzmi.

W Krakowie dnia 2 Listopada 1819 roku.

Henr: Salamonski Kom: Sąd:

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stosownie do przepisu Artykulu 118 Kodexu Cywilnego podaie ninieyszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I Instancyi Kraju łuteyszego w dniu 5 Października r. b. na powództwo Jadwigi Teresy Orlowicz w Mieście Krakowie przy Ulicy S. Jana pod Liczbą 489 zamieszkatley, wydał przedstanwizy Wyrok którym śledzenie nieprzytomności Jacego Czechy przesła od lat ześciu w mieyscu ostatniego zamieszkania swego w Mieście Krakowie nieprzytomnego oazakazany, i dalsze dochodzenie nieprzytomności tegoż Sądowi Pekoiu Obwozwolnego Miasta Okręgu I. poleconem zostało.

W Krakowie dnia 18 Października 1819.

Nikorowicz.

Raubach, Sek. S. Ap.